

ஞான மன்ற வெளியீடு-9.

சுவாமி ஸ்ரீ சிவானந்த பரமஹம்சர்
அவர்கள் நினைவு மலர்

ஈஸ்வர தத்துவம்

ஆக்கியோன்:-

சென்னை சித்த வித்தியா அப்பியாச ஆலயத்தின்
அமைச்சரும், “உண்மை ஒளி,” “ஆன்ம
ஞானம்,” “வாழவைக்கும் வள்ளல்,” “சுய நலத்
துடன் வாழுங்கள்” “வள்ளல் வாழ்த்து” “பத்ம
ஜோதி” (பத்திரிகை) முதலிய ஞான மன்ற
வெளியீடுகளின் ஆசிரியரும், பல சமூக
ஆன்மீக இயக்கங்களில் ஈடுபட்டவரும்.

ஞானமன்ற அமைப்பாளருமாகிய

ஸ்ரீ நா. சின்னைய செட்டியார்

எழுதியது,

ஞான மன்றம் (Spiritual Centre)

7, பிடாரியார் கோவில் தெரு, சென்னை-1.

(ஜய ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 28-ம் நாள்)

உரிமையுடையது.

விலை ஒரு அணா.]

[8-12-1954]

**FOR YOUR REQUIREMENTS
OF COALTAR
COAL PITCH, TARPAULIN
ETC.**

CONTACT

REX & COMPANY

**DEALERS IN COALTAR, COAL PITCH
TARPAULIN ETC.**

**181, Devaraja Mudali Street,
(Upstairs)**

P. T. MADRAS-3.

சுவாமி ஸ்ரீ சிவானந்த பரமஹம்சர் அவர்கள் நினைவு மலர்

ஈஸ்வர தத்துவம்

ஆன்ம நேயர்களே !

நம் தமிழ் நாட்டில் பல பெரியோர்கள் பற்பல காலங்களில் தோன்றி, மக்களினம் மாண்புற்றுவாழ் பல துறைகளில் தொண்டாற்றி இருக்கின்றனர். அவர்களில் ஒருவராய், நமக்கு மிகவும் சமீபகாலம் வரை யிருந்து, தொண்டாற்றிய பெரியார் ஸ்ரீ சிவானந்த பரமஹம்சர் அவர்கள் ஆவர். இவர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு சித்த வித்தையைக் கற்பித்திருக்கின்றனர். நம் நாட்டிலே மட்டுமன்றி, மலாய், சிங்கப்பூர், இரங்கூன், இலங்கை முதலிய வெளி நாடுகளிலும் இவர்கள் மூலம் சித்த வித்தையைக் கிரகித்த அன்பர்கள் பலர் இருக்கின்றனர்.

இவர்கள் சித்த வித்தையை, தம்மை நாடும் ஆர்வமுள்ள அன்பர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்குமுன், அத்தகைய அன்பர்கள் தமக்குத் தெரிந்தோ தெரி

யாமலோ தாம் கைக்கொண்டு, தம் உடலையும் உயிரையும் கெடுத்துக் கொள்ளச் செய்யும், மது, மச்ச மாம்சாதிகள் அருந்துவதையும், புகை பிடித்தல் மூக்கு பொடி போடுதல் முதலிய அவசிய மற்ற பழக்க வழக்கங்களையும் விட்டு விடச் செய்வார்கள். இவ்வேண்டாப் பழக்க வழக்கங்களை விலக்கி விடுவதையே தாம் கொடுக்கும் சித்த வித்தைக்குப் பிரதியாகப் பெறும் காணிக்கை யெனச் சொல்வார்கள். மக்கள் சமூகத்தில் மலிந்து கிடக்கும் அவசிய மற்ற இத்தகைய ஆசார அனுஷ்டானங்கள் மக்களை விட்டு அகலச்செய்வது பெரிய காரியமல்லவா?

இவர்களைக் காணவரும் அன்பர்கள் இவர்களுக்கு அளிக்கும் எவ்வித தின்பண்டங்களையும், பழம் முதலிய பொருட்களையும், அப்பொழுதே அங்கு கூடியிருக்கும் அத்தனை அன்பர்களுக்கும்—ஆண் பெண், குழந்தைகள் முதலிய யாவருக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டு வழங்கி விடுவார்கள். இது எத்தகைய உயர்ந்த நேசபாவம்! தமக்கென வாழா பெருந்தகையாளர்களின் பண்பு என்னே!

இவர்களால் கற்மிக்கப்பட்ட மற்றுமொரு சாதனம், சித்த வித்தியார்த்திகள் அனைவரும் எவ்வித பேதா பேதங்களுமின்றி ஒருமனப்பட்டு ஒரு இலை

யில் சமமாகக் கலந்திருந்து உணவு கொள்ளுவதாகும். இச்செயலால், “தீண்டக்கூடாது; பார்க்கக்கூடாது” என்பதைப் போன்ற வேற்றுமை விகாரங்களைத் தூண்டும் மனவேகமே அடியுடன் ஒழிந்து விடுகின்ற தல்லவா? அன்பு, அருள், ஆன்ம நேயம் ஆகிய சிறந்த பண்புகளை ஆட்சிக்கொள்ளச் செய்யும் இவ்வரிய செயல் எவ்வளவு மகத்தானது!

இவர்கள் வெளியிட்டுள்ள நூல்களில் மிகவும் முக்கியமானது “சித்த வேதம்”. இப்புத்தகத்தில், மக்கள் இழிந்த இரங்கத்தக்க வேற்றுமைகளற்று இன்பவாழ்வில் திளைக்க எவ்வளவு தெளிந்த கருத்துக்கள் வேண்டுமோ அவ்வளவையும், சுவாமிகள் மிகவும் எளிய நடையில் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய மொழிகளில் சம்பாஷணை—கேள்வி பதில், ரூபமாக எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆஸ்திக அன்பர்களே யன்றி மற்றவர்களும் அறிந்து ஒழுகத்தக்க அவ்வளவு உயர்ந்த கருத்துக்கள் மலிந்துள்ளன.

மற்றும், இவர்கள் தாம் கண்ட உண்மைகளையும், உயரிய நோக்கங்களையும் “தாம் பெற்ற இன்பம், பெறுக இவ்வையகம்” யெனுமாறு மக்களி

டைப் பரப்ப, தொடர்ந்து ஐந்து உபந்நியாசங்கள் வாயிலாக வெளியிட்டு வந்தார்கள்.

அவைகளில் ஒரு சில கருத்துக்களை யேனும் இம்மாபெருந் தலைவரின் நினைவு நாளாகிய இத்திரு கார்த்திகை நன் நாளில் (ஜய ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 23-ம் நாள், 8-12-1954) நினைவுபடுத்திக் கொள்வதுடன், சித்த வித்தியார்த்திகளும் பிற ஆஸ்திகர்களும், மற்றும் இவர்களை நேசிக்கும் அத்தனை அன்பர்களும், இவர்களுடைய போதனைகளைக் கைக் கொண்டு ஒழுக வேண்டியது கடமையும் கட்டாயமும் ஆகும். ஆகையால், இவர்கள் செய்த சொற் பொழிவுகளில் மிளிரும் கருத்துக்களில் சிலவற்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(1) ஈஸ்வர தத்துவம், (2) குரு தத்துவம், (3) ஜீவ காருண்யம், (4) லிக்கிரக ஆராதனை, (5) ஜாக்கிரம், சோப்னம், சுழுப்தி ஆகிய இவ்விஷயங்களைப் பற்றியே பெரிதும் பேசுவார்கள். இவைகளில் முதலாவதாக போதிக்கப்படும் “ஈஸ்வர தத்துவம்” என்னும் பொருள்பற்றிய சொற்பொழிவில் சாரமாக ஒரு சிலவற்றைமட்டும் இங்கு எழுதுகின்றேன். மற்ற விஷயங்களின் கருத்துக்களை மற்று மொருசமயம் வெளிவிட விரும்புகின்றேன்.

ஈஸ்வர தத்துவம்

உலகில் பொதுவாக எல்லோராலும் “ஈஸ்வர தத்துவம்” பேசப் படுகின்றது. கடவுள் வழிபாடுகளும் பலவாறு செய்யப்படுகின்றன.

ஆனால் அப்படி பேசுவோர்களிலும், வழிபாடு செய்வோர்களிலும் பெரும்பாலோர் ஈஸ்வரன் அல்லது கடவுள் யார், எத்தன்மையுடையவன் என்பதை உணர்ந்திருப்பதாகக் காணோம். அப்படி உணராதவர்கள் செய்யும் வழிபாட்டால் ஏதேனும் பயன் உண்டோ?

சாதாரணமாக ஒரு பொருள் அல்லது நன்மை நமக்கு ஒருவர்பால் கிடைக்க வேண்டுமானால், நாம் முதலில் அவரை அறிந்திருக்க வேண்டும். பிறகு நாம் அவரை அணுகி நம் குறைகளைச் சொல்லி அவருடைய உதவியைப் பெற முயல வேண்டும். அல்லாமல், நாம் ஒருவரை அறியாத முன், அவரை அணுகி பேசாத முன், நாம் எங்கோ இருந்து கொண்டு, நமக்கு வேண்டியவைகளைப் பெற விரும்பினால் எப்படி அடையக் கூடும்?

எங்கும் நிறைந்த தெப்படி?

ஈஸ்வரன் சர்வ வியாபி—எங்கும் நிறைந்தவன் எனப் பொதுவாக எல்லோராலும் நம்பப்படுகின்றது. அப்படி ஈஸ்வரன் சர்வ வியாபியாயிருந்தால் அவருக்கு நாம ரூப பேதங்கள் இருக்க நியாயம் இல்லை. நாம ரூபங்களே இல்லாதபோது அவர் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரம் ஆகிய காரியங்களை எப்படிச் செய்யக் கூடும்? பிரம்ம, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய கடவுள்கள் வந்த வகை என்ன?

மற்றும் ஈஸ்வரனை சர்வ வியாபியாகக் கொள்ளும் பொழுது, அவன் நம் உள்ளும் புறமும் நிறைந்தே இருக்கின்றான். அப்பொழுது நாம் சாவதற்கு—மரணமாவதற்கு நியாயம் என்ன?

ஒரு வீடு நிறைய சாமான்கள் இருக்கின்றன; வெளியிலும் ஏராளமாகப் பொருள்கள் குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்றால், அவ்வீட்டைச் சுற்றிலும் வெளியிலுமுள்ள பொருட்கள் அகற்றப்பட்டாலன்றி வீட்டினுள் இருக்கும் பொருட்களை எடுக்க முடியா தல்லவா? வெளி பொருட்கள் அழிந்த பின்பே உள் பொருட்களும் அழியக் காரணமாகின்றது. ஆகவே நம் உள்ளே இருக்கும் ஈஸ்வரன்

அழிய வேண்டுமானால், நமக்கு வெளியே வியாபகமாயிருக்கும் ஈஸ்வரனும் அழிந்தே ஆகவேண்டும். அப்படிக் கொள்ளுதல் சரியா? ஆகவே ஈஸ்வரனுக்கு சர்வ வியாபகத்துவம் இவ்விதம் பொருந்தாத தாகின்றது.

சூரியன் ஒருவன் தான். அவன் சக்தியாகிய ஒளிக்கிரணங்கள் உலக முழுதும் நிறைந்திருக்கின்றன. வீட்டில் ஏற்றிவைக்கப்பட்டிருக்கும் விளக்கும் தன் ஒளியால், தன்னைச் சார்ந்த சுற்றிலு முள்ள அத்தனை பொருட்களையும் விளக்குகின்றது.

இதுவே போல, நம் உடலில் பிரதான உறுப்பாகிய சிரசில்—ஆகாயத்தில்—இருதய ஸ்தானத்தில் ஈஸ்வரனாகிய பிரம்மம் ஜோதியாக பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்பிரம்ம ஜோதியின் அம்சமாகிய ஒளியே நம்முடைய உடலிலுள்ள ஒன்பது வாசல்களின் வழியாகப் பிரகாசிக்கின்றது. வீட்டிலுள்ளிருக்கும் விளக்கை அணைத்து விட்டால் வெளியில் பிரகாசிக்குமா? அதுபோல நம்முள்ளிருக்கும் ஈஸ்வரன் நசித்துவிட்டால்—நாம் வெளியில் ஈஸ்வரனைக் காணக்கூடுமா? கூடாதல்லவா?

ஆகவே நம்முள்ளே நிறைந்திருக்கும் பிரம்மத்தை நம்முள்ளே அறிந்து உணர்ந்து பூசிக்க வேண்டும்—வழிபட வேண்டும்.

“கடவுள்”, “கூடஸ்தன்” என்பதின் பொருளும் இவ்வுடலில் உணர்வு மயமாய் ஒளிரும் பிரம்மசைதன்யத்தைத் தானே குறிக்கின்றது? ஈஸ்வரன் “அகண்யகுண கணன்” என்றால் எண்ணற்ற உயிர் கூட்டங்களாய்த் திகழ்பவன் யெனப் பொருள்படுகின்ற தல்லவா? ஜீவன் நிர்மோகி, நிர் அகங்காரி, நிர் முக்தன் யென்றெல்லாம் சொல்லப்படுவதும் எதனால்?

வழிபடுவது எதற்காக?

இத்தகைய ஈஸ்வரனை—கடவுளை வழிபடுவது எதற்காக? மோட்சம் அடைவதற்கென்று சொல்வார்கள். மோட்சம் என்பதின் பொருள் என்ன? வீடு தலை—பந்தத்திலிருந்து நிவர்த்தியாவதாகும். பாச பந்த நிவர்த்தியே மோக்ஷானந்த ப்ராப்தி யல்லவா? நமக்கு பந்தம் எது? நாம் தூங்கும்போது நமக்கு பந்தம்—பற்று உண்டா? சுக துக்கங்கள் உண்டா? இல்லையல்லவா! நாம் தூக்கம் விழித்தபோது பிரம்மசைதன்யமான அறிவுப் பொருள் பஞ்சேந்திரியங்கள் மூலம் நம்மிலிருந்து வெளியே வந்து உலகப்

பொருள்கள் பால் இராகத்துவேஷாதிகள் ஏற்பட அவைகளில் பிணைப்புக் கொள்கின்றது. இதையே பந்த மென்றும், பற்று என்றும் கூறுகிறோம். அப்படி ஏற்படும் பற்றால் சுக துக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இல்லையா? இவ்வாறு நம் ஜீவனாகிய பிராணன் நவத் துவாரங்கள் வழியே செல்ல விடாது பிரம்மமாகிய தன்னில் தானே நிலைத்திருக்க செய்யும் வழியையே வழிபாடு. அதாவது ஈஸ்வரனில் இலயிக்கச்செய்யும் மார்க்கம் ஆகும். அவ்வழியே சென்று ஈஸ்வரனிடத்தில் ஒன்றுவதால் பிரம்மானந்தம் கிடைக்கின்றது.

ஆகவே, இன்று உலகில் சர்வசாதாரணமாய், ஈஸ்வர சேவை செய்தால் மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்று சொல்லும் கூற்று தவறு என்றும், மோக்ஷம் என்னும் விடுதலை—பந்த மற்ற நிலை அடைந்த பின்னரே ஈஸ்வர சேவை செய்ய முடியும் என்பதும் பெறப்பட்டது. இதைக் கருதியே உலகில் ஒவ்வொருவரும் மோக்ஷத்தை விரும்பி பேசுகின்றனர்; வீடு வாசல்களை விட்டு துறவறம் மேற்கொள்கின்றனர். ஆயினும் அவ்வாறு வீட்டை விட்டு வைராக் கியமாய் வெளியே வந்தவர்களில் எத்தனை பேர் உலக பந்தம் அற்று இருக்கின்றனர்!

இன்றைய வழிபாடு எப்படி?

நாம் சாதாரணமாக பெரியோர்கள் எழுதிவைத்துள்ள கருத்துக்களைப், படித்தும் பாக்களாக, கீர்த்தனைகளாகப்பாடி ஆடியும் களிக்கின்றோம். இவைகளே ஈஸ்வர சேவை - பக்தியின் சிகரம் என்றும் பெரும்பாலோர் கருதுகின்றனர். சுவாமிகள் இது பற்றி சொல்லும் கருத்தைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

ஒருவன் ஒரு வாழைத் தோட்டம் வைக்கிறான். அதில் பல மரங்கள், பூத்து, காய்த்து செழித்து வளர்கின்றன. அவைகளிலிருந்து அவன் ஒரு நாள், வாழைப் பூக்களையும், ஒரு நாள் பிஞ்சு, காய்களையும், மற்றொரு நாள் வாழைத்தண்டையும், சமைத்து பக்குவப் படுத்தி சாப்பிடுகின்றான். ஒரு நாள் வாழைப் பழங்களை பழங்களாகவும், பஞ்சாமிர்தமாகவும் செய்து உண்கின்றான்.

இவ்வாறு சாப்பிட்ட அவ்வாழைத் தோட்டத்து முதலாளி-பயிரிட்டவன், தான் வாழையைப் பயிரிட்ட முறைகளையும், அவைகளைத்தான் சமைத்து உண்ட வகைகளையும், அவைகளால் தனக்கேற்பட்ட இன்ப துன்பங்களையும், எழுதி வைத்திருக்கின்றான்.

வாழையைப் பயிரிடாத ஒருவன், வாழை சுன்ற பொருட்களைத் தெரியாத ஒருவன், அவைகளைப் பக்குவப் படுத்தவோ அன்றி சமைத்து சாப்பிடவோ தெரியாத ஒருவன், மேலே குறித்த வாழைப் பயிரிட்டு பலன் அனுபவித்த உழைப்பாளியின் முறைகளை எழுதி வைத்துள்ளதைத் திருப்பி திருப்பிப் படித்துத் தானும் அந்த அனுபவத்தை அனுபவிக்க முடியுமா? அந்த இனபத்தைப் பெறக்கூடுமா? வாழைத் தோட்டம் வைத்ததாகவோ அதன் பலனை அனுபவித்ததாகவோ ஆகுமா? இல்லை அல்லவா? பின்னர், அதைப் படிப்பதனால் என்ன பலன் கிடைக்கும்? அத் தோட்டத்து உழைப்பாளி, உரிமையாளர் செய்த வேலை முறைகளை அறியலாம், அல்லாமல், வேறு பயன் கிடைக்குமா?

பாங்கியில் பணம் நிறைய இருக்கின்றது. ஆனால் அந்தப் பணம் எல்லாருக்கும் கிடைக்குமா? உரிமை உடையவர்களுக் கல்லவா கிடைக்கும்?

இது போல, வாழையைத்தான் பயிரிட முற்பட வேண்டும். அப்போது தனக்கு அதனால் ஏற்படும் பலன் கிடைக்கும். பாங்கியில் பணம் எப்படி சேருகின்றது? அதன் உரிமை நமக்கு எப்படி வருகின்றது? இவைகளைத் தெரிந்து அதற்காக பாடுபட

வேண்டும். உழைத்து சம்பாதிக்கும் பணத்தை பாங்கியில் சேமித்து வைத்தால் நமக்கு அதன் உரிமை கிடைக்கும். நாமும் பாங்கியிலிருந்து பணம் பெற்று பயன் பெறலாம்.

இது வல்லாமல், வேற்றாள் அனுபவம் அல்லது உரிமை நமது உரிமையாகவோ, அனுபவமாகவோ ஆகுமோ? இன்றைய பக்திப்பரபாவ வழிப்பாட்டு முறைகள் இதுபோலல்லவா இருக்கின்றன?

ஈஸ்வர சைதன்யமான உயிர்ப்பை—பிராணனை வெளியில் வியாபிக்கச் செய்யாமல் தன்னில் தானே இலயிக்கச் செய்து பிரம்மானந்தத்தை அனுபவிப்பவர்கள் பிராம்மணர்கள் என்றும், ஈஸ்வர மதஸ்தர்கள் என்றும், ஆஸ்திகர்க ளென்றும் சொல்லப்படுவர். ஆன்மாவாகிய ஜீவ சக்தியை பொறி புலன்கள் வாயிலாகச் செலவழித்து பந்தபாசங்களில் பிணைப்புக் கொள்பவர்கள் நிரீஸ்வரர் அல்லது நாஸ்திகர்க ளெனச் செப்பப்படுவர்.

மற்றும் நம்முள்ளிருக்கும் ஈஸ்வரனுக்கு இரண்டு அவஸ்தைகள் உண்டு. ஒன்று சகலத்துவம்; மற்றொன்று நிஷ்கலத்துவம். ஈஸ்வரன் சகலத்துவனாகும்போது சகுண னாக, அமைகின்றான். ஈஸ்

வரன் சீகுணப்பிரம்ம மாகும்போது விகாராதிகள் உண்டாகி சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்மாரம் ஆகிய காரியங்களைச் செய்து இராகத்துவேஷாதிகளாய் அமைகின்றன.

நிர்துணப்பிரம்மமா யிருக்கும்போது ஈஸ்வரனுக்கு இராகத்துவேஷாதிகள் இல்லை. தன்னில் தானே இலயித்து, நிஷ்களங்கமாய், நிந்தோஷியாய், அக்ஷரமாய், ஆனந்தமயமாய், ஆன்மாவாய் அமைந்திருக்கின்றது. இந்நிலையில் அசைவு ஏற்பட்டபோது மாயை உண்டாகின்றது. இதிலிருந்தே யாவும் உண்டாகின்றன.

நாம் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது நமக்கு எவ்வித விசாராதி வேற்றுமைகள் இல்லை; உலகமில்லை; உலகப் பற்று மில்லை. தூக்கம் விழித்தபோது மனம் உண்டாகி உலகமும் உலகப் பொருட்களும் தோற்றமாகின்றன.

இவ்வாறு உண்டாகும் மனதையே விஷ்ணுவென்று சொல்லப் படுகின்றது. மனம் தோன்றியதும் நான் என்னும் அகங்காரமும் தோன்றுகின்றது. பிறகே உலகம் தோன்றுவதால் விஷ்ணுவின் நாடியிலிருந்து பிரம்மா-சிருஷ்டி கர்தா தோன்றியதாகச் சொல்லப் படுகின்றது.

திரிமூர்த்திகளும் பஞ்ச பூதங்களும்

அதாவது ஆகாச ரூபமாய் சதாசிவனாய் விளங்கும் ஜோதியிலிருந்து, சர்வ வியாபியாய்-ஜீவனாய்-சிவனாய் இருக்கின்ற வாயுவும், அதிலிருந்து த்ரவித்து நசித்துக்கொண்டு உருத்திரனாக அக்னியும், அவ்வக்கினியான தேஜஸிலிருந்து வியாபகத் தன்மையுள்ள மனம் விஷ்ணுவாய் வியர்வையாய் ஜலமாயும், அத் தன் மையிலிருந்து கட்டியாய், அகங்காரம்-பிரம்மா பிரதிவியாகவும் கற்பிக்கப்பட்டவைகளாகும். இந்த அடிப்படையில்தான் திரி மூர்த்திகளும், மூன்று குணங்களும் பஞ்ச பூதங்களும் பேசப்படுகின்றதே அல்லாமல் வேறு விதமாகச் சொல்ல முற்பட்டால் அது ஒவ்வாததாக முடியும். நிற்க, நாம் பெரும்பாலும், நமக்கு துன்பங்களையும், இன்ப நிலைக்கு இடையூறு விளைவிப்பதாகவும் இருக்கும், உலக விவகாரங்களிலேயே நம் மனதைச் செலுத்தி அதன் மூலம் நம் ஆற்றலான உயிர்ப்பும் பிராண சக்தியுமான வாயுவை செலவழித்து, ஒவ்வொரு நாளும் நசித்து வருகின்றோம். அதனால் நம் ஜீவ ஸ்ரூபமாயிருக்கும் சகலமும் வீணாகின்றது. இவ்வாறு நசித்து நசித்து முடிவில் நம் சத்தெல்லாம் செலவாகி, செத்து போகின்றோம். சத்தாகிய ஜீவன் இல்லாதபோது—செத்த போது, நாம் “பிணம்” ஆகின்றோம். பிணத்திற்கு சுக

துக்கங்களோ, நன்மை, தீமைகளோ, வேற்றுமை
விகாராதிகளோ உண்டோ? இல்லையல்லவா!

ஆகவே நாம் நம் சத்தை இழக்காமல் சுக ஜீவி-
களாய் இன்பமாய் இருப்பதற்கான வழியில் செல்லுதல்
வேண்டும். அவ்வழி தான் ஜீவ சிவோஹம் செ-
யும் வழி. அவ்வழியில் செல்ல நமக்கு ஒரே கதி
ஏற்பட வேண்டும். அக் கதியால் நம் பிராணன் நவத்-
துவாரங்கள் வழியே சென்று வீணாகாமல் நம் முள்-
ளையே ஊர்துவத்திற்கு, குதத்தின் மூலம் மூலாதார
மாகிய உற்பத்தி ஸ்தானத்தில்—இருதய கமலத்தில்
ஜோதி ஸ்ரூபத்தில்-பிரம்மத்தில் இலயிக்கச் செய்தல்
வேண்டும். அப்படிச் செய்து பெறும் இன்பத்தின்
தன்மையை எப்படி விவரிக்க முடியும்!

சாதாரணமாக உலகத்தில் ஸ்திரி புருஷசேர்க்-
கையால் கிடைக்கும் ஒரு சிறிதளவு சுகம் அதாவது
நம் முள்ளே பிரம்ம தேஜஸாக விளங்கும் சக்கி-
லத்தை ஒரு கதியில் சென்று தாக்கி ஒரு சிறு அள-
வில் இளகச் செய்து, அதனால் அடையும் இன்பத்-
தின் அளவையே, விவரிக்க முடியாதென்றால், இப்-
பேரின்பப் பெருவெளியை அடைந்து அனுபவிக்க-
வும் இன்பப் பெருக்கை யாரே விவரிக்கக்கூடும்!

ஆகவே ஆன்ம நேய அன்பர்கள் அனைவரும் அறிவாகாரமாகிய அண்ணலை அணுகி ஆனந்த வாழ்வு பெற்றுய்ய, அடிகளார் போதித்த ஆன்ம நேயத்தில் திளைக்க, நம் ஆன்ம சக்தி, அழிந்தொழியும் நவத்துவார வழியில் செல்ல ஒட்டாது, ஒரே கதியாக ஊர்துவம் செல்லும் உத்தம வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு உழைக்குமாறு விழைகின்றேன்.

(சுவாமிகளால் விளக்கப்பட்ட மற்றும் பல விஷயங்கள் பின்னர் வெளியிடப்படும்.)

நா. சின்னைய செட்டியார்
ஆன்ம நேயன்.

உதவுங்கள்

ஞான மன்றச் சார்பில் நடைபெறும் சாந்தி சதனம் அபலைகளான விதவைகளுக்கும், புறக்கணிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கும், சிறுவர்களுக்கும் தொழில், கல்வி கொடுக்கின்றது.

இம்மணிக்கு ஆக்கம் அளிக்கப் பொருளுதவி செய்யுங்கள்

நா. சின்னைய செட்டியார்

ஞான மன்ற அமைப்பாளர்.

மக்களின் சேவை எங்கள் மகிழ்ச்சி!

மேயர் அண்டு கம்பெனி

இங்கிலீஷ் மருந்து வியாபாரம்

16, ஐயா பிள்ளை தெரு,
பி. டி. மதராஸ்

டெலிபோன் : 3757

தந்தி : “மேயர்டி ரக்”

தபால் பெட்டி : 504

வெளியூர் ஆர்டர்கள் உடனுக்குடன்
கவனிக்கப்படும்.

ஞான மன்ற வெளியீடுகள்

இம் மன்றம், வேத, புராண, இதிகாச, சாஸ்திரக் கருத்துக்களை தற்கால விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்ப, இக்கால நிலைக்கு இன்றியமையாததும் ஆன்மீக இலௌகீக, அரசியல் வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லாரும் ஒப்பத் தகுந்ததுமான பல அரிய நூல்களாய் மிகக் குறைந்த விலையில் வெளியிடுகின்றது. இன்பம் வேண்டிய யாவரும் அவசியம் படிக்கத் தக்கவை.

தற்போது கைவசமிருப்பவை :—

1. ஆன்ம ஞானம் அல்லது அவசிய அறிவு	0—1—0
2. உண்மை ஒளி அல்லது உலக ஒழுக்கம்	1—2—0
3. வாழ்வைக்கும் வள்ளல்	0—1—0
4. சுயநலத்துடன் வாழுங்கள்	
சுக. வாழ்வைத் தேடுங்கள்	0—1—0
5. வள்ளல் வாழ்த்து	(இலவசம்)
6. கஜேந்திர மோகூடம்	,
6-a. கஜேந்திர மோகூடம்	,
7. திருக்குறள் (கடவுள் வாழ்த்து)	0—3—0
8. அழித்தல், அறிவா? அழகா?	(அச்சில்)
9. ஈஸ்வர தத்துவம் (சுவாமி ஸ்ரீசிவானந்த பரமஹம்சர்)	0—1—0

நா. சின்னைய செட்டியார்

ஞான மனறம் (Spiritual Centre)

நெ. 7, டிடாரியார் கோவில் தெரு, சென்னை-1.

R. V. Press, Madras-1.